

Events

Lieve Lezers,

De zomer staat weer voor de deur, net als de leuke activiteiten van Gladzor! Afgelopen maand hebben we het fantastisch gehad met jullie allemaal bij onze borrel in Den Bosch, de film The Promise gezien in Amsterdam en een geweldige Pub Quiz gehouden in Zwolle. Alle evenementen waren ontzettend geslaagd, met dank aan jullie natuurlijk! Tot de zomerstop is er ook van alles te doen, zo hebben we binnenkort een gezellige barbecue in het Biesbosch en staat er nog een leuke reis op de planning. We hopen van harte jullie weer te zien en natuurlijk veel leesplezier!

Namens bestuur 11,
Naro Lazarian

Oproep Bestuur

Gezien ons bestuursjaar in September afloopt, zijn wij op zoek naar geschikte kandidaten voor bestuur 12. Lijkt het jou leuk om een steentje bij te dragen aan Gladzor? Wil je meer informatie over de functies? Stuur dan een sollicitatie met daarin een korte motivatie en je CV of mail je vraag naar info@asvgladzor.nl.

Humans of Gladzor

Barev bolorin! Mijn naam is Lina en ik ben 23 jaar. Afgelopen schooljaar heb ik de bachelor Bedrijfseconomie behaald en ben ik nu de strijd aan het voortzetten om ook de bachelor Ondernemingsrecht te halen. Sinds afgelopen jaar maak ik deel uit van Commissie Sirt die zich bezighoudt met het betrekken van jongeren bij de Armeense Genocide. Naast mijn studie ben ik werkzaam als commercieel medewerker bij Coosto en als jurist bij Stichting Jureka. Als ik niet aan het genieten ben van het gezelschap van mijn lieve vrienden, hou ik me bezig met tekenen en schilderen

Ondanks dat ik nog niet ontzettend lang lid ben van Gladzor, heb ik veel evenementen meegemaakt en ongelooflijk veel fantastische mensen mogen ontmoeten. Ik voel me trots als ik zie dat wij als jongeren van de diaspora nog steeds veel waarde hechten aan onze identiteit en deze bij elkaar terugvinden. Ik wil graag alle leden van Gladzor bedanken voor de leuke sfeer die er altijd is geweest en ik kijk uit naar de volgende activiteiten!

Soms is het goed om stil te staan bij de goede dingen in het leven. Het feit dat ik gezegend ben met een familie die van mij houdt; dat ik zelf keuzes mag maken over mijn studie, mijn toekomst; dat ik kan bereiken waar ik naar streef en een God heb die over mij waakt, mij beschermd en verder brengt in het leven: daar wil ik bij stil staan. Een lange zin was dat. Toch zijn er nog zoveel dingen waar we stil bij mogen staan. Weet jij wel wat jij wilt bereiken het volgend studiejaar? Welke dingen ga jij anders doen? Of ben je een type die liever alles uitstelt en het allemaal over zich heen laat komen?

Mijn naam is Anush Davtjan en ik studeer Fiscaal Recht aan de Erasmus Universiteit. Dit jaar ben ik voor het eerst lid van Gladzor geworden en hierdoor heb ik vele nieuwe mensen mogen ontmoeten. Ik heb studenten gesproken die heel goed wisten wat ze wilden bereiken en waarom ze studeerden. Een aantal mensen die zelfs wilden veranderen van studie (zelfs iemand die misschien wel Fiscaal wil doen, zeker aan te raden). Wat mij jammer genoeg ook opgevallen is dat sommige niet weten wat ze willen of genoeg nemen met wat ze hebben. Waarom vraag ik mezelf dan af? Als je jong bent, de taal redelijk beheerst, al een bepaald diploma hebt en een beetje doorzettingsvermogen, dan raad ik je aan om verder te studeren. Bereik wat je bereiken kan. Ga voor de baan, waar je voldoening uit haalt. Laat je niet afleiden door omgeving, vrienden en familie. Neem advies ter harte en streef naar het beste. Alle anderen dingen komen vanzelf wel in het leven. Dat is mijn advies voor jullie. Zoals prediker 3:1-15 zegt: 'Alles heeft zijn tijd.' Als je een keer tijd hebt, dan raad ik je aan om deze verzen zeker is te lezen (een van mijn favorieten). Het gaat jullie goed allemaal.

Groetjes Anush Davtjan

Zabel Yessayan

“Of all the traditions we have inherited from our forefathers, the most illustrious, the most vivid, is our beautiful, rich and excellent language, which we have to protect with concern, ferocity and verve.”

Zabel Yessayan (Զապէլ Եսայեան) – leading female writer of Armenian awakening period. Zabel Yesayan was born in 1878 in Constantinople. She obtained higher education in Paris where she worked her way through the Sorbonne by revising a French-Armenian dictionary and by writing articles and short stories for French and Armenian magazines.

Zabel played an important role in establishing a new paradigm for Armenian society. She was the only woman on the list of Armenian intellectuals

targeted for arrest and deportation by the Ottoman Young Turk government on April 24, 1915. An indication of her influence as a writer and intellectual,

she was the only woman on the Young Turk list of Armenians to be deported and killed on April 24, 1915. She escaped and fled to the Caucasus, eventually settling in Paris, where she became a communist. After being invited to Soviet Armenia, she decided to settle there permanently

(Armenia&Armenians, n.d.)

(1878-1943)

She was commissioned by the Armenian Patriarchate to report on the Adana Massacres of 1909, which was published as *Among the Ruins* in 1911, including exhortations in that work towards all of her Ottoman compatriots. Her later writings were rather revolutionary, given their nature and the condition of the author – a female, in exile. (The 100 years 100 facts, n.d.)

Sadly, Yesayan suffered the fate of many Armenian writers forgotten on both sides of the Armenian border, excerpted in schoolbook texts but otherwise relatively unread. Yesayan, has, in fact, faced a triple erasure. She was erased in the diaspora partly because she turned violently against the Tashnag party before repatriating to Armenia. Erased in Armenia as well because time, lack of interest and perhaps the fact that she was a diasporan led to people gradually forgetting about her. And finally erased because she was a woman and faced the same marginalization that many female writers and artists face, regardless of time and place. (Atamian, 2011)

By Verginia Khalafyan

Armeens Alfabet

Beste lezers, we zijn bijna aan het eind gekomen van de schitterende Armeense letters. In de volgende editie zullen de laatste letters te lezen zijn. Veel lees en leer plezier!

Uitspraak	Hoofdletter	Kleine letter
Tsj (je spreekt dit tegelijk uit)	Չ	չ
p	Պ	պ
dj	Ջ	ջ
r	Ր	ր
s	Ս	ս
v	Վ	վ
t	Տ	տ

Door Hripsime Davtjan

Succesvolle Armeniërs

Gor Khatchikyan, voor de meeste Armeniërs in Nederland een welbekende naam. Hij is naast arts, schrijver en spreker ook een man met een visie. Momenteel doet hij de opleiding Spoedeisende Hulp arts en daarnaast spreekt hij op veel podiums. Hij doet dit om mensen te motiveren en te inspireren. Hij vertelt hierover: 'Ik geloof dat ik een boodschap heb in het breedste zin van het woord.' Als overtuigde Christen spreekt hij vaak over de Bijbel. Hij ziet zichzelf dan ook als vertaler of uitleger van de Bijbel. De winnaar van het Tv-programma 'Premier Gezocht' is ook weer op de buis te zien in het programma 'Trauma Centrum'. Hier wordt hij op zijn werk als Spoedeisende Hulp-arts op de voet gevolgd. Dit is niet alleen leuk, maar ook belangrijk want hij zegt: 'Als dokter heb je een maatschappelijke functie, daarom vind ik transparantie belangrijk. Mensen moeten thuis kunnen zien wat hier gebeurt.' Gor wil later ook de politiek in, hier zou hij graag de rol van Minister van Volksgezondheid vervullen. Toch plant hij zijn leven niet uit. 'Ik zoek het niet op, ik word vaak gevraagd. Ik zie het daarom ook echt als een voorrecht en als een gunst. Mensen gunnen het je. Daarom ben ik ook altijd erg dankbaar.'

Ook het recentelijke spreken op een podium voor 30.000 tot wel 40.000 mensen is iets wat hij niet heeft opgezocht. 'Ik heb altijd geleerd dat als je op je plek bent en je doet waarvoor je geroepen bent. Dan zien mensen om je heen het en die waarderen dan de dingen die je doet. Als je betrouwbaar bent in het kleine wordt je groot toevertrouwd.' Echter is hij niet iemand die een bepaald titel achter na gaat, dat maakt hem niet uit. Hij zegt hierover: 'Mijn doel is niet om minister te worden of alleen maar bergtoppen te bereiken. Voor mij is dat een middel, om dingen te bereiken wat daarachter ligt. Ik droomde ervan om dokter te worden, maar het probleem met dat soort doelen is wat gebeurt er als je het hebt bereikt. En nu? Je hebt een titel, maar uiteindelijk is er niks verandert. Dus je blijft dan je leven lang continu opzoek naar bevrediging in dat soort posities. Je zult dan nooit ten diepste gelukkig zijn. Maar op het moment dat dat je middel is om mensen te helpen, dan geniet van je van elke dag.'

Gor heeft ambities, maar hier zal hij nooit geforceerd achternagaan. Hij is een voorstander van keihard werken en op het juiste moment je ding doen. Mits dit niet ten kosten gaat van alles. Hij heeft dit perspectief verkregen doordat hij zijn identiteit gescheiden ziet van wat hij doet. Hij zegt hierover: 'Ik doe niet dingen om het doen, ik wil mensen inspireren. Ik wil daarom ook dat mijn patiënten zich geliefd, gehoord en voor gezorgd voelen.' Dat zijn leven niet altijd even gemakkelijk was is te lezen in zijn boek 'Gelukzoeker', hierin vertelt hij veel over zijn tegenslagen. Het succes van zijn boek dankt hij juist aan die tegenslagen. 'De worstelingen die ik heb meegemaakt vinden mensen mooi om te lezen. De inhoud is eigenlijk best deprimerend, maar het is voor mij een enorm succes.' Deze worstelingen en afwijzingen zijn voor Gor niet zijn drive geweest, maar zijn drive was juist zijn liefde om dingen mooier te maken. Hij zegt hierover: 'Je kan dingen doen uit haat voor de omstandigheden, maar je kunt het ook doen uit liefde voor mensen. Mijn liefde en drive is dieper geworden door die afwijzingen.' Op de vraag waar hij zijn succes aan te danken heeft antwoordt hij: 'Allereerst zie ik alles als een gunst, het is mij gegeven. Ik heb het niet verdient. Ten tweede, binnen dat gunst heb ik er wél keihard voor gewerkt. Dit heb ik gedaan om het beste te worden in hetgeen wat mij is toevertrouwd. Als laatste, in de weg die ik heb bewandeld heb ik gemerkt dat hoe dieper de dalen des te hoger de bergtoppen. De mensen die heel hoog op de bergtoppen komen, die zijn in hun leven door erg diepe dalen gegaan. Ik denk dat dat allemaal een voorbereiding is geweest voor nu en voor in de toekomst. Ik heb uit die diepe dalen mijn kracht gehaald. Niet door te klagen, maar juist door er een positieve draai aan te geven.'

Dat Gor erg positief is blijkt ook uit zijn kijk op zijn Armeense etniciteit. 'Als Armeniër spring je er altijd tussen uit, of dit nou negatief of positief is. Dat ik Armeniër ben heeft mij alleen maar voordelen gebracht, omdat wij van oudsher een beschaving zijn die het overal wel goed doen. Ik niet per se, maar ik ben wel een nakomeling van grootheden die wij hebben voortgebracht. Daarnaast val ik ook op door mijn temperament. Ik kan makkelijker door tradities breken, want iedereen denkt die jongen is anders, hij heeft een Oosters temperament. Het geeft mij meer sleutels om te stoeien, om de gevestigde orde in discussie te trekken.' Discriminatie en oordeel zijn thema's waar ook Armeniërs in aanraking mee komen, maar Gor is hier erg nuchter in. Hij vertelt: 'Ik neem het mensen niet kwalijk als zij een vooroordeel hebben over mij, want dat is vaak gebaseerd op ervaringen uit het verleden. Het is menselijk om een vooroordeel te hebben. Daarnaast is het statistisch gezien gerechtvaardigd. Echter, Armeniërs beschikken wel over alle kwaliteiten om in Nederland de top te bereiken en Nederland is ook een land die die kansen aanbiedt. Ik geloof niet dat Nederland een land is die jou zou tegenhouden wegens je afkomst.' Aan alle Armeense studenten geeft Gor dan ook dit als advies: 'Zorg ervoor dat je het beste wordt in wat je doet, zonder dat dat ten koste gaat van een menselijke relatie of contact. Echte kwaliteit wordt zichtbaar, ook als je dat niet van de daken schreeuwt. Bekwaam je in de dingen die je doet en zorg ervoor dat ze niet om je heen kunnen, dat ze je willen. Dan ben ik ook erg trots dat je Armeens bent, want dan deel ik in jouw vreugde. Ik gun het Armeniërs van harte. Gun de ander alles, want dan wordt het jou ook gegund. Succes moet nooit een doel zijn, maar een middel. Je moet iets toe voegen aan dit leven. Van geven wordt je gelukkig dan van ontvangen.'